

Coronamonologerne er blegnet af og med tiden

Publiceret 27/11/2020 i [Kultur/Bøger](#) af [Christine Lind Ditlevsen](#)

NY BOG // ANMELDELSE En række forfattere har fået samlet deres tekster om den første tid med corona i en bog. Anmelder Christine Lind Ditlevsen mener dog kun, *Coronamonologerne* fungerer på visse præmisser.

En række monologer, der i foråret blev fremført digitalt, er nu blevet til en bog, *Coronamonologerne*. Er det en god idé? Det ved jeg ikke rigtigt...Jeg er personligt meget træt af at tale om den virus, som vi nu har levet med i snart otte måneder.

Og det er nok et af mine problemer med dette værk: Emmet Feigenberg skriver i sit forord, at de første fremførelser var *on screen* fra 31. marts. Dengang var Covid-19 ny, ingen vidste, hvilke konsekvenser virussen havde, alle var urolige og bange, og omvæltningen var stor. Vi havde brug for at tale om isolationen, spritten, frygten og fællessangen hele tiden.

Jeg så et par af Coronamonologerne dengang og syntes, de var gode, og at det var opløftende, at kunsten gav os et rum for angsten og panikken med det samme.

***Coronamonologerne* er en bog til eftertiden**

Men nu er vi i afmatningens november. Nyhedsudsendelserne har kørt non-stop, vores uro og angst er blevet til utålmodighed og irritation; coronaen er blevet et vilkår på samme måde som mørket. Vi vil hellere tale om vores længsel efter frihed end om vores fangenskab. Om det, vi har lært, om vores omorganisering og vores ideer om fremtiden.

Det er egentlig lidt uretfærdigt, for der er ingen tvivl om, at holdet bag *Coronamonologerne* har skyndt sig. Det tager seks-syv måneder at producere en trykt bog, og i maj var vores indledende frygtvokabularium relativt intakt. Det har bare ændret sig.

Det trætter mig simpelthen at høre om panikken igen allerede. Det vil svare til at skulle anmelde julesange i februar – det bliver uvægerligt modvilligt.

Coronamonologerne er samlet set derfor ikke en bog til tiden – vi er for tæt på – men en bog til eftertiden, til når vi engang vil se, hvordan coronaen prægede og ødelagde dele af vores liv. Og hvad det var, vi inden tog for givet.

Ovenstående spiller desværre også ind, når jeg skal vurdere de enkelte bidrag til bogen. Min corona-udmattelse stiller sig i vejen, også selv om jeg forsøger at læse på en fair måde. Det trætter mig simpelthen at høre om panikken igen allerede. Det vil svare til at skulle anmelde julesange i februar – det bliver uvægerligt modvilligt.

At tale direkte ned i dyndet

Men: Der er selvfølgelig gode tekster i *Coronamonologerne*. Tekster, der ville holde uanset hvad. Som Jokum Rohdes *Sidste rapport fra Europa*, der er en slags nordkoreansk afrapportering om udbredelsen af en uhyggelig virus, "Sort Syn", der virker sådan, at den syge ikke længere kan se andre mennesker. Det er fire siders fantastisk science fiktion.

I Christina Hagens meget mundtlige tekst *Tak for sidst shithead* bliver livet med Covid-19 til en fortsættelse af dagliglivet – bare med ekstra turbo på alt det mærkelige, folk går rundt og gør. Det helt straight Hagen det der, og skidegodt.

De fire tekster har det til fælles, at de har afført sig den akutte corona-smerte og tør se med tusindårsøjne på de

begivenheder, der sker her og nu. Det gør dem til frihedsbevægelsen i denne bog.

Og så er der Anna Bros tekst, der forvalter de begreber, som sidenhen er blevet slidte på en måde, så de bevarer deres friskhed. Smitte, angst, flagermus og Donald Trump! Det burde ikke være muligt, men det virker befriende at tale direkte ned i dyndet på den måde.

Pia Juul (åh) skriver om døden og det forskræmte barn og om tilbagekomsten af den følelse på en fin og meget besindig måde. Her er ingen panik – før i de allersidste linjer, som skinner tilbage på hele teksten. Flot og grumt.

De fire tekster har det til fælles, at de har afført sig den akutte corona-smerte og tør se med tusindårsøjne på de begivenheder, der sker her og nu. Det gør dem til frihedsbevægelsen i denne bog.

Skal jeg anbefale denne bog?

Ja. Læs Rhode, Hagen, Bro og Juul og gem så bogen væk, til du om tyve år vil fortælle dine børn eller børnebørn om livet i den første tid med Covid-19.

---

*Coronamonologerne, 115 sider, Lindhardt & Ringhof og [Teater Republique](#).
Bidrag af Christina Hagen, Thomas Korsgaard, Madame Nielsen, Kristina Stoltz, Anna Bro, Pia Juul, Tomas Lagermand Lundme, Tine Høeg, Naiha Khiljee, Jokum Rohde, Bisse, Jenny Lund Madsen, Louise Alenius og Suzanne Brøgger.*

[LÆS CHRISTINE DITLEVSENS ØVRIGE TEKSTER PÅ POV HER:](#)

Topillustration: Uddrag fra forsiden. Lindhardt & Ringhof.

- CHRISTINE LIND DITLEVSEN
- SENESTE ARTIKLER

Christine Lind Ditlevsen (f. 1971) bor et sted, der er alt for småborgerligt til at blive afsløret her. Tæt på en sø. Forfatterens store interesse er - udover at bevare sit familieliv - at aflive hverdagen. Disse to interesser kan i nogen grad siges at være modstridende.

Top 5

- 1: Tekster med vinger
- 2: En helt tom by tidligt om morgenen
- 3: Farven turkis
- 4: At opdage nye mennesker, bøger, musik
- 5: Kyoto (en drink)

Med fredag lørdag søndag (2015) var Christine Lind Ditlevsen nomineret til Bogforums Debutantpris 2015 samt Læsernes Bogpris 2016.